

81
П18

**ПАРАДИГМЫ
АНТРОПОЦЕНТРИЗМА**

Библиотечка «Саксагани»

Рачинський, вони успішно розвивали духовну музику. Унікальними закладами були школа співу та інструментальної музики в Глухові, Музична академія в Кременчузі, музичні класи в Харкові. На вікових традиціях розвивалась народна педагогіка - виховання бандуристів, лірників.

Спів без супроводу та багатоголосний партесний спів - великий внесок української хорової культури. Духовні концерти із гармонійно насиченим звучанням, динамічними контрастами, яскравою емоційністю були далекими від аскетизму й вносили мірський елемент в церковну службу.

Традиції навчання церковного співу, яку заклали братські та д'яківські школи, пройшла багатовіковий шлях і стала духовним наробком народу.

МАРТ'ЯНОВА Г. М.

Кривий Ріг

ВИХОВАННЯ МУЗИКАЛЬНОСТІ ЗАСОБАМИ ДИРИГУВАННЯ

Українська національна пісенна культура, музикування, народні хори /спонтанні, самодіяльні, професійні, і як найвищий їх професійний вияв - академічні/ мають безпосередній вплив на духовне виховання засобами розвитку музичних здібностей /музикальний слух, відчуття ритму, музикальна пам'ять і, нарешті, музикальність/.

На думку американського теоретика музичної психології доктора К. Сішора музикальність має п'ять складових частин: музичне відчуття і сприймання, музична дієвість, музикальна пам'ять і уява, музичне чуття. /Див.: Дем'янчук О. Д. Розвиток музичних здібностей у молодших школярів //Початкова школа,

1995. - №4. - С. 39/.

Звичайно, у формуванні переважної більшості цих здібностей учнів за умов середньої загальноосвітньої школи важлива роль належить диригуванню, на функції якого варто віднести керівництво процесом розучування та управління хором, виконання та художньо обгрунтовану інтерпретацію хорового твору.

Особливо важливо, щоб при розучуванні історико-героїчних пісень українського козацтва /"Ой, на горі та й жінці жнуть", "Іхав козак на війноньку" та ін. /у диригента /керівника керівника учнівського хору/ рухи правої руки вниз/ найбільш сильна доля такту/, решта, що утворюють метричну сітку, поєднуючись з рухом голови, всього корпусу і особливо - виразністю міміки обличчя, допомагали розкрити характер музичного образу для хору, його окремих учасників, хорових партій, соліста.

Відомо, що від майстерності диригента, його професійного рівня, наполегливості у досягненні поставлених цілей залежить не лише виконавчий рівень хору, а виховання музичальності кожного учасника співчого колективу і, як наслідок, широкої слухацької аудиторії.

То ж прямо і опосередковано засоби диригування і професійна майстерність впливають на виховання музичальності, адже диригент під час розучування пісенного твору ніби емоційно конструє чуттєвий храм із сплаву системи звуків, поліфонії і мелосу, а під час виконання ніби відзеркалює на екрані дисплея складні внутрішні процеси веселкового злиття звуків у почуття найвищого гарту і надсилає слухачам психологічну установку зросту музичальності.

МАРЦЕНЮК Л. М.
Кривий Ріг